

Ændringsforslag nr. 11
forkastedes, idet 55 stemte for, 109 imod.

Ændringsforslag nr. 14
forkastedes, idet 55 stemte for, 109 imod.

Ændringsforslag nr. 12 og 13
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Vi har ved afstemningerne om det foregående lovforslag på dagsordenen tilkendegivet, at vi er imod denne bestyrelsesdannelse og den dannelse af fonde, som kommer til at finde sted.

Når det drejer sig om lovforslaget om erhvervsdrivende fonde, får vi samtidig en række virksomheder og foretagender ind under det selskabsretlige system og dermed ind under de samme bestemmelser som andre upersonlige selskaber. Det er baggrunden for, at vi kan stemme for dette lovforslag ved dets endelige vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 158 stemmer mod 5 (FP); 1 (FD) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Afgiftslempelse for biler med særligt trafiksikkerhedsfremmende udstyr).

(Fremsat 9/5 84. Første behandling 14/5 84. Betænkning 22/5 84. Anden behandling 24/5 84. Tillægsbetænkning 28/5 84).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Socialdemokratiet har stillet et ændringsforslag om, at der ikke skal gives rabat på sikkerhedsudstyr, der er standard i de fleste biler, og socialdemokratiet kan kun stemme for lovforslaget, hvis vores ændringsforslag vedtages. Det sker efter devisen: hvorfor betale for 9 nakkestøtter for at få sat 1 ekstra ind?!

Jeg må spørge: hvad er det egentlig, flertallet i folketinget er optaget af? Er det sikkerheden i trafikken, eller er det bare en tåbelig ødselhed med offentlige midler med det formål at undgå splittelse i regeringen? Hvis ikke vores ændringsforslag vedtages, så er det det sidste. Hvis man var optaget af sikkerheden, så gjorde man det udstyr, som man ved kan redde liv, og som findes i de fleste biler, obligatorisk, og så er det som bekendt ikke nødvendigt at give afgiftslempelse for at få det ind i bilerne.

Der er et flertal i folketinget – det kommer også til udtryk i tillægsbetænkningen – der opfordrer regeringen til at gennemføre obligatoriske regler på dette område. Men så er der det mærkelige, at der minsandten er et andet flertal, et flertal af regeringen og de radikale, der accepterer, at nakkestøtter på forsædet i 1985 skal have afgiftslempelse, selv om de findes i 1/10 af de 20 mest solgte bilmærker, og derefter vil justitsministeren overveje, om man i 1986 skal gøre nakkestøtter obligatoriske. Denne tøven fra justitsministerens side kan koste måske 100 mill. kr. uden at medføre en forbedring af trafikikkerheden med det ene formål at få CD. til ikke at gøre mere vrøvl med hensyn til befodringsfradragsreglernes ændring.

Nu er det jo sådan, at befodringsfradragsreglernes ændring står der 160 mandater bag ved også uden CDs medvirken, så man kan spørge, hvorfor de skal have noget for det, hvorfor dette pjat. Og man kan specielt spørge: hvorfor har det radikale venstre, hr.

[Lykketoft]

Bernhard Baunsgaard, fraveget sit oprindelige synspunkt om, at det, der er standardudstyr i de fleste nye biler, ikke skal gives afgiftslempe? Er de radikale virkelig så fulde af omsorg for enigheden i regeringen, er de radikale så ivrige efter at være regeringens nakkestøtte, at de, efter at man har gennemført sin nedskæringspolitik sammen, vil medvirke til at gennemføre noget, som i realiteten er en generel afgiftslempe på nye biler, og risikere, at den skal betales med nye nedskæringer og uden at give forbedringer i trafikikkerheden? Det er jo perspektivet, for hvor skal pengene ellers komme fra? Vi, de radikale og skatteministeren er jo enige om, at pengene til CD ikke skal komme fra ændringerne af befordringsfradraget, de skal bruges til indkomstskattelettelser. Det har vi aftalt med skatteministeren, så jeg forstår egentlig ikke den radikale holdning. Men der bliver jo basis for en ny nedskæringsrunde på baggrund af dette, hr. Bernhard Baunsgaard, og hvor skal vi så finde pengene? Må vi høre lidt om det?

Rahbæk Møller (SF):

Under andenbehandlingen havde vi jo en sand diskussion om, hvem det egentlig var, regeringen var ude på at snyde: var det de radikale, eller var det CD? Og vi har også iagttaget konservative ministres forsøg på sådan forsigtigt at snyde begge parter lige meget. Nu i slutrunden er der ingen tvivl om, at det er de radikale, der alene og ensidigt bliver snydt.

Hvis de stemmer imod de socialdemokratiske ændringsforslag – hvilket jeg forstår de gør – så stemmer de for, at disse penge til lempelse af registreringsafgiften skal bruges til nakkestøtter, som findes i forvejen i 91 pct. af alle biler. Med andre ord: der er i praksis tale om en generel nedsættelse af registreringsafgiften, og det må de radikale forklare hvorfor de vil. Det, jeg synes er mest interessant, er: hvis man vil have nedsat registreringsafgiften, hvorfor nedsætter man den så ikke bare med 500 kr.? Hvorfor skal man kalde det noget andet? Det havde i hvert fald været ærligere.

Helt ironisk bliver det, når de radikale, samtidig med at de går ind for det her, hævder, at de har fået løfte om, at pengene skal bruges til noget helt andet, nemlig til en skat-

terreform, som de i hvert fald ved ikke bliver vedtaget foreløbig, og som man vel faktisk kan sige at vi alle sammen ved ikke bliver vedtaget, så længe de radikale sidder i en udslaggivende position. De radikale stemmer altså for en generel nedsættelse af registreringsafgiften, de kalder det noget andet, og så lover de i øvrigt at bruge de penge, der skal bruges til det, til en skattereform. Med andre ord: det er CD, der har vundet slutrunden. Det synes jeg man må have lov til at sige.

Det siger vel noget om, hvor tæt den øvrige regering føler sig knyttet til de to partier, og hvor sikker den efterhånden føler sig på henholdsvis de radikales og CDs støtte. Men før CD roser sig alt for meget af at have reddet bilisterne, vil jeg dog lige trække en enkelt ting frem.

Der er tale om, at vi nu i forbindelse med lovforslag nr. L 181 og L 180 tager 500 kr. fra hver bilist, og det drejer sig vel alt i alt om ca. 700 mill. kr. Langt størstedelen af disse penge gives til kollektive trafikanter, men der bliver lidt tilovers, 185 mill. kr., og dem får bilisterne så tilbage igen. Det er såmænd en udmærket sammenhæng. Vi vil stemme for lovforslag nr. L 180; vi synes, det er udmærket, men når CD, bilisternes venner, gør sig til af, at nu har de reddet bilisterne, er det altså ikke rigtigt. Der tages penge fra bilisterne i denne sag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Måtte jeg først komme med en bemærkning til den socialdemokratiske ordfører, der mente, at det var tåbelig ødselhed at bruge 185 mill. kr. Ja, jeg ønsker heller ikke, at man skal ødsle tåbeligt med pengene, men hvis det nu var ødselhed, er spørgsmålet, om 185 mill. kr. ikke er rimeligt at betale for at holde denne regering i live, i betragtning af, at arbejdsløsheden nu falder. Det synes jeg. De sidste 3 år under hr. Anker Jørgensens regering steg den med ca. 100.000. Vi ved jo, at de nye tal, der snart er færdige, for april måned, viser fald i arbejdsløsheden.

Men jeg er ikke gået ind i denne lovgivning for at betale 185 mill. kr. for at holde regeringen i live. Jeg er gået ind i lovgivningen ud fra dette, at man på denne måde kan sikre ekstra sikkerhedsudstyr, og jeg gør her opmærksom på det bilag fra justitsministeri-

[Bernhard Baunsgaard]

et, der er optrykt, og hvori man taler om, at både opvarmede bagruder og nakkestøtter formentlig inden længe bliver gjort obligatoriske. Jeg kan godt sige her, at hvis regeringen ikke bruger disse penge fornuftigt, hvis regeringen ikke bruger dem til at billiggøre ekstra sikkerhedsudstyr, der ikke er obligatorisk og ikke er standard, vil jeg meget hurtigt kunne fremsætte et forslag om, at vi ændrer denne lovgivning. Men jeg tror ikke, efter at have hørt justitsministeren i skatteudvalget, at sådan noget behøves.

Og herregud, nogle af os har været små partier, og nogle af os er små partier, og jeg synes, at det store, mægtige socialdemokrati, som for to generationer siden havde erfaringen som lille parti, skulle holde op med at drille et af de små regeringspartier. Lad dem nu få deres rullesele og deres nakkestøtter på bagsædet, de får måske brug for dem.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil skam ikke drille centrum-demokraterne, i hvert fald ikke i denne sammenhæng, for jeg mener, at de har trukket det længste strå, hr. Bernhard Baunsgaard. Det er det radikale venstre, man kan drille lidt, men det er selvfølgelig også så lille, at man ikke burde gøre det.

Men det med, at det skulle give ekstra sikkerhed, er jo lige præcis det, der er problemet. Det nærmeste, man formentlig kan få justitsministeren til at give af tilsagn, har han givet, også i bidraget til betænkningen om, at han vil lade disse nakkestøtter, der er i 1/10 af bilerne, omfatte af det her. Da man kun lempet afgiften med op til 1.500 kr. pr. bil, kan man sige, at i 1/10 af bilerne vil det være nakkestøtten, der sluger afgiftslempelsen, og den er der allerede; derfor forbedrer vi ikke sikkerheden i mere end højst 1/10 af de nyindregistrerede biler. Det synes jeg ærlig talt er temmelig tåbeligt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre kan sagtens tåle at blive drillet nu, fordi vi er et lille parti. Det var også det, der lå i mine bemærkninger. Til gengæld tyder afstemningerne i denne sal på,

at vi har en del indflydelse, og derfor kan man sagtens tåle lidt drilleri, så kom bare!

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget
forkastedes, idet 74 stemte for, 85 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 87 stemmer mod 75 (S, SF og VS).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Befordringsfradrag).

(Fremsat 2/5 84. Første behandling 7/5 84. Betænkning 16/5 84. Anden behandling 24/5 84. Tillægsbetænkning 28/5 84).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg havde håbet, at dette forslag om ændring i befordringsfradraget var blevet gennemført enstemmigt, og det var jo også den besked, vi fik fra alle partier, der var inddraget i forhandlingerne, inklusive SF. Nu er der altså sket et brud på aftalen, men det er